

امریکا خاورمیانه را به آتش می‌کشد

آیا تلاش‌های این کشور (ایران) برای قاچاق تسلیحات کوچک و سایر تسلیحات به کرانه باختری (یا غزه) به شکل خاصی شنیع است؟ و آیا تصمیم آن برای پاسخ به حمله‌اخیر اسرائیل به کنسولگری خود- کشتن دو ژنرال ایرانی - حتی از راه دور تعجب‌آور است؟

(درباره سؤال اول) طبق کنوانسیون ژنو، جمعیتی که تحت «اشغال متخاصم» زندگی می‌کنند، حق دارند در برابر نیروی اشغالگر مقاومت کنند. مقاومت در برابر اشغال مشروع است و کمک به یک جمعیت تحت محاصره، حتی اگر ایران این کار را به خاطر خودش و نه تعهد عمیق به آرمان فلسطین انجام داده باشد، لزوماً اشتباه نیست. همینطور تصمیم ایران برای تلافی، پس از بمباران کنسولگری‌اش از طرف اسرائیل و کشتن دو ژنرال ایرانی، به سختی دلیلی بر تجاوز ذاتی به حساب می‌آید، به خصوص که تهران بارها اعلام کرده است تمایلی به گسترش جنگ ندارد. انتقامجویی آن، به گونه‌ای انجام شد که به اسرائیل هشداری قابل توجه داد و طوری طراحی شد که مسئولان بفرستند که تهران دنبال تصاعد بیشتر نیست.

فراوسش نکنیم ایالات‌متحده چندین دهه

است خاورمیانه را مملو از سلاح کرده و سالانه میلیارد دلار برای اسرائیل تجهیزات نظامی پیشرفته‌ای فراهم می‌کند که همراه است با تضمین‌های مکرر درباره حمایت بی‌قید و شرط امریکا، بمباران و گرسنگی دادن اسرائیل به

د

اگر کمیته روابط عمومی امریکا و اسرائیل (آپیک) و متحدان شان کمی قادر به تأمل کردن بودند، از کارهایی که اجازه داده‌اند اسرائیل یا خودش بکنند، شرمساری می‌شدند. تا زمانی که تغییری اساسی در سیاست ایالات‌متحده در قبال خاورمیانه رخ ندهد، احتمالات امیدوارکننده دور از دسترس باقی خواهند ماند و اشتباهاتی که ما را به اینجا رسانده، احتمالاً تکرار خواهند شد

پیروز شده بودند و میلیون‌ها اسرائیلی را مجبور به فرار می‌کردند. فرض کنید یک‌میلیون یهودی اسرائیلی، در نهایت به پناهندگان بدون تابعیت محصور در یک منطقه محدود مثل غزه تبدیل شده بودند، بعد هم فرض کنید گروهی از مبارزان سناپن اگرون دیگر تندروهای یهودی، یک جنبش مقاومت سازماندهی می‌کردند، کنترل آن منطقه محصور را به دست می‌گرفتند و از به رسمیت شناختن کشور جدید فلسطین خودداری می‌کردند. علاوه براین، فرض کنید آنها حمایت حامیان دلسوز در سراسر جهان را به خود جلب و شروع به قاچاق سلاح به داخل منطقه تحت محاصره و از همین سلاح‌ها برای حمله به شهرک‌های اطراف در کشور فلسطینی استفاده می‌کردند، بعد هم تصور کنید دولت فلسطینی با محاصره و بمباران منطقه محاصره‌شده، به آن واکنش نشان می‌داد که به کشته‌شدن هزاران غیرنظامی منجر می‌شد.

فکر می‌کنید با چنین شرایطی، دولت امریکا از کدام طرف حمایت می‌کزد؟ به راستی، آیا ایالات‌متحده هرگز اجازه می‌داد چنین وضعیتی پدیدار شود؟ جواب‌ها روشن و به خوبی بیانگر رویکرد یک‌جانبه ایالات‌متحده به این کشمکش هستند. طنز غم‌انگیز ماجرا این است که ایالات‌متحده در ایالات‌متحده که سرسخت‌ترین‌ها در ایجاد حفاظ مقابل انتقاد از اسرائیل بوده و دولت‌ها را یکی پس از دیگری، تحت فشار گذاشته‌اند تا فرار از اینکه اسرائیل چه کار می‌کند، از آن حمایت کنند، در واقع صدمات هنگفتی به کشوری وارد کرده‌اند که می‌کوشند از آن حمایت کنند.

فکر کنید این «رابطه ویژه» در ۵۰ سال گذشته به کجا کشیده است. راه‌حل دو کشور شکست‌خورده و مسئله آینده فلسطینیان حل نشده باقی مانده که دلیل عمده‌اش این بوده که این لابی باعث شده است فشار معادار رؤسای جمهور ایالات‌متحده بر اسرائیل ناممکن شود. اگر کمیته روابط عمومی امریکا و اسرائیل (آپیک) و متحدان‌شان کمی قادر به تأمل کردن می‌باید و شرط ایالات‌متحده، به اسرائیل امکان داده هر کاری می‌خواهد انجام دهد، چیزی که به سیاستش در قبال فلسطینی‌ها کمک و به مرور زمان آن را تند کرده است. اگر هنوز از قاچاق سلاح ایران به کرانه باختری ناراحت هستید، از خود بی‌رسید که اگر وضعیت برعکس شود، چه حساسی خواهید داشت؟ تصور کنید مصر، اردن و سوریه در جنگ شش روزه ۱۹۶۷

■ **توجه (تخلیص):** **حامد خیبری**

تصمیم ایران برای انتقام از حمله اسرائیل به کنسولگری این کشور در دمشق، با پر تاب هواپیماهای بدون سرنشین و حملات موشکی نشان می‌دهد دولت بایدن چقدر با خاورمیانه بد رفتار کرده‌است. مقامات امریکایی که در آستانه حمله حماس به اسرائیل در هفتم اکتبر ۲۰۲۳ خود را متقاعد کرده بودند، منطقه «رام‌تر از چیزی است که چندین دهه بوده»، از آن زمان به گونه‌ای واکنش نشان داده‌اند که وضعیت بد را بدتر کرده است.

واکنش دولت به حمله بی‌رحمانه حماس در هفتم اکتبر سه هدف اصلی داشته است: اول، به دنبال ارائه حمایت ثابت از اسرائیل بوده که شامل حمایت لفاظی از آن، گفت‌وگوهای منظم با مقامات اردش اسرائیل، دفاع از آن در برابر اتهامات نسل‌کشی، و توت کردن قطعه‌نامه‌های آتش‌بس در شورای امنیت و فراهم‌کردن منبع ثابت تسلیحات مرگبار بوده است. دوم، واشینگتن تلاش کرده است از تشدید درگیری در غزه جلوگیری کند و دست‌آخر هم اینکه تلاش کرده است اسرائیل را متقاعد کند با خوشبختنداری عمل کند. این سیاست شکست‌خورده، هر چند اهداف آن ذاتاً متناقض هستند. حمایت بی‌قید و شرط از اسرائیل، به رهبران آن انگیزه کمی داده تا به درخواست‌های ایالات‌متحده برای خوشبختنداری توجه نکنند، بنابراین جای تعجب نیست که آنها این (درخواست‌ها) را نادیده بگیرند. غزه ویران شده، حداقل ۳۳هزار فلسطینی (شامل بیش از ۱۲ هزار کودک) کشته شده‌اند و حالا مقامات امریکایی اذعان می‌کنند غیرنظامیان در آنجا با شرایط قطعی روبه‌رو هستند. حوثی‌ها همچنان کشتی‌ها را در دریای سرخ هدف قرار می‌دهند، در کشتن کم‌شدت بین اسرائیل و حزب‌الله هنوز در جریان است و خشونت در کرانه باختری اشغالی به شدت افزایش یافته است. حالا هم ایران بمباران کنسولگری خود در اول

آوریل را به حملات موشکی و پهپادی به اسرائیل تلافی کرده که چشم‌انداز یک جنگ گسترده‌تر را افزایش می‌دهد. از آنجا که امریکایی‌ها به شنیدن اینکه ایران مظفر شراست، عادت کرده‌اند، ممکن است برخی حمله داشته باشند تهران را به خاطر این همه دردسر مقصر بداندند. طبق این دیدگاه، ایران در حال ریختن بنزین بر منطقه‌ای است که همین حالا هم در آتش است. اما دانستن بیش از این چیزهاست و بیشتر آن، درباره نقش ایالات‌متحده با کم و کاست منعکس می‌شود.

دورنما

■ **دکتر سیدرضا میرطاهر**

جوایدن، رئیس‌جمهور امریکا با ابراز نگرانی از وضعیت نظامی متحدانش در اروپا، فروپاشی احتمالی سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) در شرایط دشوار کنونی اوکراین در جنگ با روسیه را فاجعه‌آمیز خوانده و گفته‌است: «بندرتین مسئله‌ای که می‌توان تصور کرد این است که ناتو به سمت ازهم‌گسیختن حرکت کند و لابی واقع، برای امریکا، اروپا و جهان فاجعه‌بار خواهد بود.» ابراز نگرانی بایدن درباره فروپاشی ناتو با توجه به روندها و رویدادهایی که این سازمان نظامی غربی در سال‌های اخیر تجربه کرده است، معنا پیدا می‌کند. اختلافات بین اعضای اروپایی ناتو درباره رویکرد این سازمان نظامی در قبال جنگ اوکراین و چگونگی کمک‌های نظامی به کی‌یف تشدید شده است. چالش‌های فروری ناتو را می‌توان در دو سطح چالش‌های ماهوری و اساسی به‌موجوبدن آن را زیر سؤال می‌برد و چالش‌های نظامی و عملیاتی که کارایی این سازمان نظامی را مورد تردید قرار داده‌است، طبقه‌بندی کرد که البته هر دو این‌ها این سازمان نظامی را در معرض آزمونی‌های سختی قرار داده است.

■ **اختلافات فزاینده**

«بنس استولنتیرگ» دبیر کل ناتو اخیراً طرح ایجاد صندوق مشارکت برای تأمین مالی اوکراین در پنج سال به مبلغ ۱۰۰ میلیارد دلار را پیشنهاد کرد. وی مدعی شد با وجود حمایت اعضای ناتو از اوکراین، این میزان حمایت کافی نیست و اوکراین به حمایت بیشتری نیاز دارد. دبیر کل ناتو پیش از این هم تأکید کرده بود حمایت درازمدت و قایل پیش‌بینی از اوکراین این پیام را به روسیه می‌فرستد که نمی‌تواند پیروز جنگ باشد. به رغم این موضع قاطع دبیر کل ناتو در حمایت از اوکراین، برخی اعضای ناتو به صراحت با این امر مخالفت کرده‌اند. در این زمینه می‌توان به موضع‌گیری‌های مجارستان و اسلواکی اشاره کرد. وزیر خارجه اسلواکی گفته است این کشور تمایل دارد در زمینه بشردوستانه و نه تسلیحاتی به اوکراین کمک کند و تأکید کرد که این کشور قصد ندارد در تأمین تسلیحات ویژه ناتو برای اوکراین مشارکت کند. همچنین پس از مخالفت مجارستان با کمک ۵۵میلیارد یوروی اتحادیه اروپا به اوکراین، بروکسل تهدید کرد در صورتی که بوداپست کمک به کی‌یف را وتو کند، به اقتصاد مجارستان ضربه خواهد زد. در نتیجه این تهدید، مجارستان در نهایت

چشم‌انداز فروپاشی ناتو پیش چشم رهبران آتلانتیک

■ **دکتر سیدرضا میرطاهر**

جوایدن، رئیس‌جمهور امریکا با ابراز نگرانی از وضعیت نظامی متحدانش در اروپا، فروپاشی احتمالی سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) در شرایط دشوار کنونی اوکراین در جنگ با روسیه را فاجعه‌آمیز خوانده و گفته‌است: «بندرتین مسئله‌ای که می‌توان تصور کرد این است که ناتو به سمت ازهم‌گسیختن حرکت کند و لابی واقع، برای امریکا، اروپا و جهان فاجعه‌بار خواهد بود.» ابراز نگرانی بایدن درباره فروپاشی ناتو با توجه به روندها و رویدادهایی که این سازمان نظامی غربی در سال‌های اخیر تجربه کرده است، معنا پیدا می‌کند. اختلافات بین اعضای اروپایی ناتو درباره رویکرد این سازمان نظامی در قبال جنگ اوکراین و چگونگی کمک‌های نظامی به کی‌یف تشدید شده است. چالش‌های فروری ناتو را می‌توان در دو سطح چالش‌های ماهوری و اساسی به‌موجوبدن آن را زیر سؤال می‌برد و چالش‌های نظامی و عملیاتی که کارایی این سازمان نظامی را مورد تردید قرار داده‌است، طبقه‌بندی کرد که البته هر دو این‌ها این سازمان نظامی را در معرض آزمونی‌های سختی قرار داده است.

■ **اختلافات فزاینده**

«بنس استولنتیرگ» دبیر کل ناتو اخیراً طرح ایجاد صندوق مشارکت برای تأمین مالی اوکراین در پنج سال به مبلغ ۱۰۰ میلیارد دلار را پیشنهاد کرد. وی مدعی شد با وجود حمایت اعضای ناتو از اوکراین، این میزان حمایت کافی نیست و اوکراین به حمایت بیشتری نیاز دارد. دبیر کل ناتو پیش از این هم تأکید کرده بود حمایت درازمدت و قایل پیش‌بینی از اوکراین این پیام را به روسیه می‌فرستد که نمی‌تواند پیروز جنگ باشد. به رغم این موضع قاطع دبیر کل ناتو در حمایت از اوکراین، برخی اعضای ناتو به صراحت با این امر مخالفت کرده‌اند. در این زمینه می‌توان به موضع‌گیری‌های مجارستان و اسلواکی اشاره کرد. وزیر خارجه اسلواکی گفته است این کشور تمایل دارد در زمینه بشردوستانه و نه تسلیحاتی به اوکراین کمک کند و تأکید کرد که این کشور قصد ندارد در تأمین تسلیحات ویژه ناتو برای اوکراین مشارکت کند. همچنین پس از مخالفت مجارستان با کمک ۵۵میلیارد یوروی اتحادیه اروپا به اوکراین، بروکسل تهدید کرد در صورتی که بوداپست کمک به کی‌یف را وتو کند، به اقتصاد مجارستان ضربه خواهد زد. در نتیجه این تهدید، مجارستان در نهایت

■ **دکتر سیدرضا میرطاهر**

جوایدن، رئیس‌جمهور امریکا با ابراز نگرانی از وضعیت نظامی متحدانش در اروپا، فروپاشی احتمالی سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) در شرایط دشوار کنونی اوکراین در جنگ با روسیه را فاجعه‌آمیز خوانده و گفته‌است: «بندرتین مسئله‌ای که می‌توان تصور کرد این است که ناتو به سمت ازهم‌گسیختن حرکت کند و لابی واقع، برای امریکا، اروپا و جهان فاجعه‌بار خواهد بود.» ابراز نگرانی بایدن درباره فروپاشی ناتو با توجه به روندها و رویدادهایی که این سازمان نظامی غربی در سال‌های اخیر تجربه کرده است، معنا پیدا می‌کند. اختلافات بین اعضای اروپایی ناتو درباره رویکرد این سازمان نظامی در قبال جنگ اوکراین و چگونگی کمک‌های نظامی به کی‌یف تشدید شده است. چالش‌های فروری ناتو را می‌توان در دو سطح چالش‌های ماهوری و اساسی به‌موجوبدن آن را زیر سؤال می‌برد و چالش‌های نظامی و عملیاتی که کارایی این سازمان نظامی را مورد تردید قرار داده‌است، طبقه‌بندی کرد که البته هر دو این‌ها این سازمان نظامی را در معرض آزمونی‌های سختی قرار داده است.

■ **اختلافات فزاینده**

«بنس استولنتیرگ» دبیر کل ناتو اخیراً طرح ایجاد صندوق مشارکت برای تأمین مالی اوکراین در پنج سال به مبلغ ۱۰۰ میلیارد دلار را پیشنهاد کرد. وی مدعی شد با وجود حمایت اعضای ناتو از اوکراین، این میزان حمایت کافی نیست و اوکراین به حمایت بیشتری نیاز دارد. دبیر کل ناتو پیش از این هم تأکید کرده بود حمایت درازمدت و قایل پیش‌بینی از اوکراین این پیام را به روسیه می‌فرستد که نمی‌تواند پیروز جنگ باشد. به رغم این موضع قاطع دبیر کل ناتو در حمایت از اوکراین، برخی اعضای ناتو به صراحت با این امر مخالفت کرده‌اند. در این زمینه می‌توان به موضع‌گیری‌های مجارستان و اسلواکی اشاره کرد. وزیر خارجه اسلواکی گفته است این کشور تمایل دارد در زمینه بشردوستانه و نه تسلیحاتی به اوکراین کمک کند و تأکید کرد که این کشور قصد ندارد در تأمین تسلیحات ویژه ناتو برای اوکراین مشارکت کند. همچنین پس از مخالفت مجارستان با کمک ۵۵میلیارد یوروی اتحادیه اروپا به اوکراین، بروکسل تهدید کرد در صورتی که بوداپست کمک به کی‌یف را وتو کند، به اقتصاد مجارستان ضربه خواهد زد. در نتیجه این تهدید، مجارستان در نهایت

ترکیبی علیه متحدان»

مقامات ارشد امریکایی و ناتو بر این گمان هستند که پیروزی روسیه در جنگ اوکراین آن هم در مجاورت ناتو به معنای بی‌اعتباری این سازمان نظامی و گسترش هر چه بیشتر نفوذ و قدرت منطقه‌ای و بین‌المللی روسیه خواهد شد و معادلات امنیتی، نظامی و سیاسی را در اروپا به ضرر غرب تغییر خواهد داد، بااین حال مسکوپارها بر نادرستی تهدیدناگاری روسیه علیه کشورهای عضو ناتو از جانب مقامات ارشد ناتو و غربی تأکید کرده‌است. ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه در مصاحبه‌ای تأکید کرد که مسکو به کشورهای ناتو حمله نخواهد کرد و این برای روسیه هیچ معنایی ندارد. به گفته او سیاستمداران غربی مرتباً مردم خود را با تهدید خیالی روسیه می‌ترسانند.

■ **ناتو و چالش ترامپ**
دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور سابق امریکا و نامزد پیش‌نشار جمهوری‌خواهان برای انتخابات ریاست جمهوری آتی این کشور در اواسط فوریه ۲۰۲۴ هشدار داد که روسیه می‌تواند با آن دسته از اعضای ناتو که به حد کافی در پرداخت سهم خود از هزینه‌های این پیمان مشارکت نمی‌کنند، «هر کاری که می‌خواهد بکند». ترامپ پیش از آن نیز گفته بود: «مریکا تلوان ناتو را می‌دهد و ما منفعت چندانی از آن نمی‌بریم. اگر روزی به کمک آنها نیاز داشته باشیم و فرض بگیریم که به ما حمله شود، تصور نمی‌کنم آنها به کمک ما بیایند.» موضع‌گیری جدید ترامپ در قبال حمله احتمالی روسیه به اعضای ناتو و بی‌ثقوتی امریکا درباره آن بار دیگر مسئله روابط امریکا با ناتو و اعضای آن را مطرح ساخته است. ترامپ

در صورت حمله احتمالی روسیه به اعضای ناتو، واشینگتن واکنشی به این مسئله نشان نخواهد داد. این در حالی است که اصل دفاع جمعی و مشترک در قلب ناتو قرار دارد که در قالب ماده۵ اساسنامه این سازمان نظامی به آن پرداخته شده است. بنس استولنتیرگ، دبیر کل ناتو با انتقاد از اظهارات دونالد ترامپ گفته است: «این اظهارات جان امریکایی‌ها و اروپایی‌ها را به خطر خواهد انداخت.» «چارلز میشل» رئیس شورای اروپا هم در بی اظهارات انتقادی ترامپ درباره روابط واشینگتن با متحدان ناتو بر ضرورت دستیابی فوری به خودمختاری راهبردی اتحادیه اروپا و سرمایه‌گذاری از حوزه دفاعی تأکید کرد.

■ **تلاش برای لاپوشانی**

موضع‌گیری دبیر کل ناتو درباره وجود مشکلات در ناتو، بنا رویکرد خاصی صورت گرفته است. وی با خودداری از اشاره به چالش‌های اصلی فروری ناتو از قبیل بازتعریف حضور امریکا در ناتو در صورت انتخاب دوباره دونالد ترامپ با توجه به زیر سؤال رفتن فلسفه وجودی آن از جانب ترامپ و نیز تشدید اختلافات بین اعضای ناتو بر سه تداوم کمک‌ها به اوکراین، تلاش کرده است معضلات فروری این سازمان نظامی را بیشتر از جنبه‌های تاکتیکی و عملیاتی برنگ کند. بنس استولنتیرگ، دبیر کل ناتو در کنفرانس مونخ گفت: «ناظر نظامی نیرومندان از روسیه است. اما در عین حال جنگ در اوکراین نشان داد ما ششکاف‌های جدی داریم. به عنوان نمونه، درباره نگهداری سلاح، ما سیستم‌های مدرن داریم. اما به قطعات ی‌دکی، تعمیر، نگهداری و مهمات نیاز داریم. در اوایل جنگ ما کمبود منابع روبه‌رو شدیم، اکنون تعداد آنها بسیار کم شده‌است.اکنون بایدروی چگونگی افزایش تولید مهمات تمرکز کنیم»

مشخص است که برخلاف گزاره‌هایی‌گوی سران ناتو در اوایل جنگ اوکراین درباره آمادگی کامل این سازمان نظامی، به دلیل اینکه ناتو و کشورهای عضو آن چند دهه اخیر با هیچ چالش نظامی جدی مواجه نبوده‌است، بنابراین در عمل آمادگی نظامی آن برای ورود به جنگ احتمالی با روسیه در سطحی نازل است. مقامات ارشد ناتو به این مهم پی برده و رنگ و صورت از جانب دبیر کل ناتو نیز در همین ارتباط به خط در آمده‌است. در این مورد می‌توان به آشکارشدن ناکارآمدی برخی تسلیحات غربی در جنگ اوکراین از جمله تانک‌ها و خودروهای زرهی اشاره کرد.

چشم‌انداز

«هفتم اکتبر» اهل سنت لبنان را به حزب‌الله نزدیک‌تر کرد

هیچ‌گاه بخشی از محوری نخواهیم بود که ممکن است امنیت معشق عربی ما را خدشه‌دار کند.» این رویکرد به ویژه از این حیث قابل توجه بود که از زمان انتخاب رهبری جدید جماعه‌الاسلامیه در سال ۲۰۲۲، این حزب شعارهای خود در «مقاومت علیه اسرائیل» را افزایش داده است.

همزمان جناحی که اصطلاحاً «سنی استریت» (Sunni street) خوانده می‌شود، عموماً با رویکرد احزاب اصلی سیاسی مسیحی مخالف بود که حزب‌الله را به خاطر کشتادن پای لبنان به جنگی جدید با اسرائیل محکوم می‌کردند. تقریباً در دو دهه گذشته، برای نخستین بار بسیاری از سنی‌ها ترجیح می‌دهند نزدیکی بیشتری به حزب‌الله دارند تا به احزاب مسیحی که پیش از این با آنها علیه حزب‌الله همکاری داشتند. همزمان بسیاری از سنی‌ها ترجیح می‌دهند گروه‌های سنی از دخالت در مقاومت برکنار بمانند چرا که بر این باورند این جامعه از نظر نظامی، اجتماعی و سیاسی در قیاس با حزب‌الله، ضعیف است. این پرهیز از نزاع، نسل‌هایی از سنی‌ها را از فرهنگ فداکاری دورتر کرده است، برخلاف حزب‌الله و پایگاه طرفدارش.

■ **اسرائیل بیشتر محکوم می‌شود**
در زمینه رویکرد جامعه سنی در برخورد با عملیات نظامی علیه اسرائیل از لبنان، تأیید کمتری را شاهد هستیم. دلایل این است که بسیاری از لبنانی‌ها، نگاه منفی‌ای نسبت به حضور نظامی فلسطینی‌ها در کشورشان بین سال‌های دهه ۱۹۶۰ تا ۱۹۸۰ دارند. در حالی که سنی‌ها درک می‌کنند فلسطینی‌ها در لبنان، خواهان دفاع از فلسطین هستند، اما از اقدامات نظامی از لبنان برای یک آرمان غیرلبنانی استقبال نمی‌کنند. ششج سیاستمداران سنی که احکامات سنی با احزاب مذهبی همچون جماعه‌الاسلامیه

متفاوت است. آنها پرواک رویکرد عربی هستند که دخالت لبنان در غزه را رد می‌کند چراکه کشور اویران خواهد ساخت. آنها همچنین از گسترش قدرت اسلام‌گرایان سنی هم هراس دارند و خواهان جلوگیری از فرسایش نفوذ سیاسی خود به سود اسلام‌گراها هستند. این نگرانی با کنار کشیدن سعد حبریری از سیاست و خروجش از لبنان، تشدید شده است چراکه این رخداد، خلائی در جناح سنی برای گذاشت نیز نوعی افول را در توجه کشورهای عربی خلیج فارس) سه لبتان در قیاس با ۱۰ سال پیش پدید آورد.

فلسطینی‌ها، تناقضی با جبهه‌گیری‌شان بر ضد ایران و حزب‌الله ندارد، همچنین با فضای حاکم بر جهان عرب که از توسعه‌طلبی این لیگان احساسی **■ دگرش ذهنی اهل سنت**
با این همه، غزه به دگرگشتی در ذهنیت سنی‌ها نسبت به حزب‌الله انجامید. اگر این حزب در جنگی مشارکت دارد که در نگاه بسیاری از آنها یک «بئرد می‌شود، این سنی‌ها، در حالی که خودشان نمی‌توانند کاری کنند، کمی همدلی نسبت به حزب‌الله که برای «آرمان» آنها می‌کنند، داشته باشند. در حالی که در گذشته، آنها نسبت به تلفات حزب‌الله بی‌تفاوت بودند، به ویژه پس از مشارکت این گروه در سرکوب جمعیت اکثر آسنی در خیزش سوریه، سنی‌ها امروز نوعی همدردی نسبت به تلفات حزب‌الله احساس می‌کنند. به همین شکل، حزب اصلی اسلام‌گرای سنی در لبنان یعنی جماعه‌الاسلامیه، ابتدا هیچ تناقضی میان آن همدلی با فاصله گرفتن از حزب‌الله و متحدانش نمی‌دید. عدادالحوث، نماینده این حزب در پارلمان لبنان این نکته را در بیانیه روشنی گوش‌زد کرد و گفت که سازمان او هرگز «برای برای هیچ پروژه خارجی، چه شرقی و چه غربی نخواهد بود و ما بخشی از این محور نیستیم و

ازنگی، هشتم آوریل ۲۰۲۴
ترجمه: معاونت مطبوعات

د

تقریباً در دو دهه گذشته، برای نخستین بار بسیاری از سنی‌های لبنان احساسی نزدیکی بیشتری به حزب‌الله دارند تا به احزاب مسیحی که پیش از این با آنها علیه حزب‌الله همکاری بی داشتند

فلسطینی‌ها، تناقضی با جبهه‌گیری‌شان بر ضد ایران و حزب‌الله ندارد، همچنین با فضای حاکم بر جهان عرب که از توسعه‌طلبی این لیگان احساسی **■ دگرش ذهنی اهل سنت**
با این همه، غزه به دگرگشتی در ذهنیت سنی‌ها نسبت به حزب‌الله انجامید. اگر این حزب در جنگی مشارکت دارد که در نگاه بسیاری از آنها یک «بئرد می‌شود، این سنی‌ها، در حالی که خودشان نمی‌توانند کاری کنند، کمی همدلی نسبت به حزب‌الله که برای «آرمان» آنها می‌کنند، داشته باشند. در حالی که در گذشته، آنها نسبت به تلفات حزب‌الله بی‌تفاوت بودند، به ویژه پس از مشارکت این گروه در سرکوب جمعیت اکثر آسنی در خیزش سوریه، سنی‌ها امروز نوعی همدردی نسبت به تلفات حزب‌الله احساس می‌کنند. به همین شکل، حزب اصلی اسلام‌گرای سنی در لبنان یعنی جماعه‌الاسلامیه، ابتدا هیچ تناقضی میان آن همدلی با فاصله گرفتن از حزب‌الله و متحدانش نمی‌دید. عدادالحوث، نماینده این حزب در پارلمان لبنان این نکته را در بیانیه روشنی گوش‌زد کرد و گفت که سازمان او هرگز «برای برای هیچ پروژه خارجی، چه شرقی و چه غربی نخواهد بود و ما بخشی از این محور نیستیم و